

[Honoré]

Indretningen af Danmark som én valgkreds svarer til den foreslåede ordning i de fleste andre medlemslande. Den har den fordel, at valgets emner kommer til at gå på de fælles nationale spørgsmål og ikke på rent lokalpolitiske spørgsmål.

Vi hæfter os også positivt ved, at lovforslagets § 7, stk. 11, rummer mulighed for valgforbund mellem de forskellige lister. Gennem valgforbund kan også mindre partier nemlig få chance for at blive repræsenteret i Europa-Parlamentet.

Der er også en række andre tekniske spørgsmål i dette lovforslag, men vi mener, at de må høre hjemme under udvalgsarbejdet.

Hvad er nu betydningen af det forestående direkte valg til Europa-Parlamentet? Lad mig først sige, hvad valget ikke går ud på. Valget går ikke ud på den problematik, der forelå før folkeafstemningen i 1972. Den folkeafstemning ligger bag os. Valget er ikke en afgørelse for eller imod De europæiske Fællesskaber. Det er ikke en afgørelse af, hvorvidt Danmark skal forblive i EF eller søge at melde sig ud; denne sag er afgjort. Efter at Storbritannien ved en folkeafstemning har bekræftet sit fortsatte medlemskab af De europæiske Fællesskaber, er det helt, helt urealistisk at forestille sig en dansk udmeldelse af EF i en overskuelig fremtid.

Der findes, som en tidligere taler gjorde opmærksom på, mange forskellige politiske grupper i Europa-Parlamentet, den næststørste er den kristelig-demokratiske gruppe, men der findes ikke nogen anti-EF-gruppe i Europa-Parlamentet, og jeg har vanskeligt ved at forestille mig, hvad en sådan anti-EF-parlamentsgruppe ville tage sig til dernede.

Hvis sagen ikke drejer sig om ja eller nej til EF, så må den dreje sig om, hvad vi vil gøre De europæiske Fællesskaber til, i hvilken retning vi ønsker at De europæiske Fællesskaber skal udvikle sig. Det bør både tilhængere og modstandere af EF kunne gå ind i, i erkendelse af at EF er en realitet, som man simpelt hen må regne med som det givne udgangspunkt. At gøre andet er fantasi. Jeg tror, at EF-tilhængere har brug for EF-kritikere, fordi disse har lettere ved at opdage fejl i EF. Men omvendt har også EF-modstandere brug for EF-tilhængere, fordi disse kan vise fortrinene ved EF.

De direkte valg skaber ikke Europa-Parlamentet, det er der jo i forvejen og fungerer i forvejen, men de direkte valg giver for første gang 180 mill. vælgere ret til gennem deres direkte valgte repræsentanter at påvirke beslutningsprocesserne i De europæiske Fællesskaber. Hidtil har det ikke været vælgerne, men parlamentsgrupperne, der har udpeget medlemmerne af Europa-Parlamentet. De valgte repræsentanter har derfor kun stået til regnskab over for deres parlamentsgrupper, men de er ikke blevet draget direkte til ansvar af vælgerne. Ud fra et ønske om at fremme folkestyret, også folkenes ledelse af EF, må man være positivt indstillet over for direkte valg end over for indirekte valg.

Hvad angår forslaget til lov for Grønland om valg til Europa-Parlamentet, er vi i kristeligt folkeparti tilhængere af, at Grønland har mulighed for at blive repræsenteret i Europa-Parlamentet, selv om det grønlandske vælgerantal er mindre end det, der kræves herhjemme for at opnå et mandat. Det skyldes, at der for Grønlands vedkommende gør sig en række helt specielle forhold gældende.

Hvad enkelthederne i forslaget angår, er vi naturligvis interesseret i at høre, hvad grønlændere selv mener om disse enkeltheder.

For at resumere vil jeg sige, at vi er positivt indstillet over for det, der nu skal ske, fordi vi fra især at have et staternes og administrationernes Europa gennem de direkte valg i højere grad vil få et borgernes Europa.

Ib Christensen (DR):

De direkte valg til EF-parlamentet er ikke ønsket af noget parti i Danmark. Det er unødvendigt, at Danmark lader sig presse til at acceptere de direkte valg nu. Romtraktatens bestemmelse om, at de skal gennemføres efter ensartede fremgangsmåder i de enkelte medlemslande, overholdes ikke. Baggrunden for, at man ønsker de direkte valg, er, at EF er i et tilbageslag og i en krise; derfor ønsker man styrket de overstatslige organer. Sigtet med det direkte valg er klart udtrykt: at styrke parlamentet på bekostning af de øvrige EF-organer, især Ministerrådet.

Jeg vil i den forbindelse tillade mig at citere kort fra ministerpræsident Tindemans' rapport til Ministerrådet om de europæiske